

V konkrétním případě není o tom sporu, že st-l byl obecním notářem již před 28. říjnem 1918 a že podal žádost za jmenování notářem podle zákona z 22. března 1920 č. 211 Sb.

Žal. úřad vycházel dále z předpokladu, že min. vnitra žádost tuto zamítl výnosem z 24. března 1921. Stížnost předpoklad tento nepopírá. St-l nebyl tedy ministrem vnitra jmenován notářem ve smyslu §u 4 cit. zákona a proto se nestal státním úředníkem čsl. státu.

Žal. úřad neporušil tudíž zákon, když vyměřil st-li na odpočinek přeloženému dle §u 7 zák. z 22. března 1920 č. 211 Sb. pensi podle uherských předpisů.

St-l poukazuje ve své stížnosti ještě k tomu, že min. pro Slov. nazývá ve svém výnose č. 9926/21 st-le jako do státní služby převzatého notára. Protože výnosem č. 9926/21 byl st-l zpraven o tom, že byla jeho žádost za převzetí do státní služby ministerstvem vnitra zamítnuta, jest zjevné, že toto tvrzení st-lovo zakládá se pouze na stati napadeného rozhodnutí, ve které se uvádí, že se dává na odpočinek »ve smyslu přípisu ministra pro Slovensko č. 9926/21 do státní služby převzatý notár Kornel W«, tedy na nesprávné citaci výnosu č. 9926/21.

Nss-u náleží zde pouze zkoumat, zda napadený výnos o vyměření pense st-lovy dle uherských předpisů odpovídá zákonu. Poněvadž pak výrok tento shledán byl na základě shora uvedených vývodů v soulase se zákonem, nemá okolnost, že v napadeném rozhodnutí nesprávně uveden byl nesporný obsah shora zmíněného výnosu č. 9936/21 pro posudek, zda stížnost jest důvodná, žádného významu. . . .

#### č. 2360.

**Státní zaměstnanci. — Školství: Školník obchodní školy vydržované obchodní komorou v bývalém Uhersku nemá proti státu čsl. — nebyl-li jím výslovně ustanoven ve státní službě čsl. — ani tehdy nároků pensijních, když škola sama byla převzata do správy čsl. státu.**

(Nález ze dne 14. května 1923 č. 8238).

V ě c: Jan Sz. v Bratislavě proti ministerstvu školství a národní osvěty (odb. rada Zdeněk Zítka) stran odepření výslužného.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Rozhodnutím z 20. května 1922 nevyhovělo min. škol. žádosti Jana Sz., bývalého školníka zrušené maďarské obchodní školy v Bratislavě, za přiznání a vyměření výslužného, ježto žadatel do státních služeb čsl. vůbec přijat nebyl a min. škol. nepřevzalo v příčině jeho převzetí do státní služby nějakých závazků.

Stížnost na rozhodnutí toto podanou neshledal nss důvodnou.

St-l vychází z názoru, že čsl. stát jako nástupce práv a závazků bývalého maďarského státu převzal bratislavskou obchodní školu a tím že byl i povinen převzít také jeho do svých služeb.

Názoru tomu nelze dáti za pravdu. St-l byl, jak sám doznává, zaměstnancem bratislavské obchodní školy, jejímž vydržovatelem podle administrativních spisů nebyl však stát uherský, nýbrž obchodní a živ-



nostenská komora v B., tedy samosprávné těleso od státu právně odlišné, se samostatným okruhem práv a povinností. Nemůže tudíž st-l z tohoto svého služebního poměru k obchodní a živnostenské komoře v B. vyvozovati žádný právní nárok vůči bývalého státu uherskému, v jehož službách vůbec nestál, tím méně pak vůči státu čsl., který b-kou obchodní školu nepřevzal jako právní sukcesor dřívějšího státu uherského.

Za tohoto stavu věcí mohl se st-1 státním zaměstnancem čsl. jenom zvláštním konstitutivním aktem příslušného orgánu státu čsl., kterým by byl do služeb státu tohoto převzat a v úřad dosazen a jímž by mu byla přiznána povaha státního zaměstnance čsl. V tom směru vychází však na jevo ze spisů správních, že při přejímání obchodní maďarské školy a jejího personálu do čsl. státní správy se st-lem o převzetí jeho do státní služby nebylo vůbec jednáno a že do ní ani prozatímně převzat nebyl, ba naopak, že mu bylo dáno na srozuměnou, že do státní služby převzat nebude. St-l pak sám ani netvrdí, ani dokumentárně neprokazuje, že by byl býval státní vyučovací správou republiky čsl. do služby převzat a že by mu z tohoto titulu náležel právní nárok na vyměření výslužného.

Při tomto skutkovém zjištění není a nemůže býti pochybností o tom, že mezi st-lem a státní správou vyučovací čsl. republiky nebyl založen žádný právní poměr a že st-l do služby čsl. státní správy vyučovací přijat nebyl.

Nepříslušel-li však st-li právní charakter státního zaměstnance čsl., nemůže s úspěchem uplatňovati ani právní nároky na ony materiální výhody, které jsou obsahem právního a služebního poměru státního zaměstnance ke státu a nemůže se zejména dožadovati účasti na jednom z nejpodstatnějších právních institutů tohoto služebního poměru, jakým jest povolení a vyplácení doživotního výslužného.

Pokud stížnost vyslovuje názor, že čsl. stát je povinen vyměřiti st-li výslužné i v tom případě, kdy do služeb čsl. republiky převzat nebyl, jest zřejmě na omylu, neboť podle platných předpisů přísluší právní nárok na poskytování státní pense jen státním zaměstnancům, jímž st-l nesporně nebyl.

Bylo tudíž stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

#### Č. 2361.

**Zabírání budov:** O některých změnách, které proti stavu podle zákona č. 332/1919 provedl zákon č. 304/1921.

(Nález ze dne 15. května 1923 č. 8236.)

**V ě c:** Firma Bad Str., zaps. společenstvo s r. o. ve Štr. (adv. Dr. Karel Schreiter z Prahy) proti ministerstvu veřejných prací (min. taj. Dr. Jan Pštross) o zabránění budov.

**V ý r o k:** Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

**D ů v o d y:** Rozhodnutím ze 7. července 1921 zabrala zsp v Brně podle zákona z 11. června 1919 č. 332 Sb. část lázeňských budov ve